

FUGA ÎN EGIPT

(după Eiche.ıdorf.)

<i>Pe întinderea pustie</i>	<i>Maicii Domnului, și drumuri</i>
<i>Cade umbra inserării.</i>	<i>Și cărări să-i lumineze.</i>
<i>Iosif duce 'ncet asinul</i>	<i>larba se înfiorează</i>
<i>Către zarea depărtării.</i>	<i>Când o-atinge cu veșmântul,</i>
<i>Adieri abia simțite</i>	<i>Tac izvoarele 'n pădure,</i>
<i>Din înalțuri se coboară.</i>	<i>Șoapta și-o oprește vântul :</i>
<i>Pruncul simte 'n somnu-l ingeri</i>	<i>Nimeni să nu aște taina</i>
<i>Cu aripa lor ușoară,</i>	<i>Fugi 'n noaptea 'ntunecată.</i>
<i>Iar în sufletul Mariei</i>	<i>Iară pruncul își ridică</i>
<i>Dulce cânt de leagăn sună</i>	<i>Mâna mică și curată,</i>
<i>Când cu drag privește Pruncul,</i>	<i>Binecuvântând pădurea</i>
<i>Blând ca razele de lună.</i>	<i>Și pământul și izvorul</i>
<i>Se îndeamnă licuricii</i>	<i>Ca în veci să înflorească</i>
<i>Calea să o ușureze</i>	<i>Și din cer să-i vie sporul.</i>

I. Const. Delabaia.

MEDALIA ANTICĂ

de Leconte de Lisle.

Nici sânge pe-altare, nici rituri barbăre.
Cu păr u 'mpletit din lanțuri de flori
O Ioniană cu mândre culori
Danțează în cânt de chitare.
Nici sânge pe-altare, nici rituri barbăre :
Ci innuri de slavă, și zimbet, și flori.

Nu 'mpiedecă danțul nici Pan, nici Satiri.
Un tânăr, pe șolduri cu mirt miresmat,
El corul conduce cu glasu-i curat ;
Doar Eros și Kypriș dau semn de-oprire.
Nu 'mpiedecă danțul nici Pan, nici Satiri :
Picioarele-s fine, pământ miresmat.

Nici fulger, furtună ce sufletul pierde.
Spre cerul albastru se 'nalță cântări ;
Copii, ca păharnici, cinstesc zâmbitori,
Bătrâni odihnind supt gardul cel verde.
Nici fulger, furtună ce sufletul pierde :
Un cer diafan și plin de cântări.

Trad. de Gh. N. Păduaru.